

Невладина организација Свет и Дунав
ПИБ 101642410, МБ 08759006
www.svetidunav.blogspot.com

**прималац: Градска управа за урбанизам и грађевинске послове Школска улица бр. 3
21101 Нови Сад**

Подносилац:
**НВО Свет и Дунав
Нови Сад
Даниела Стојковић Јовановић**

ПРИМЕДБА

на Нацрт плана генералне регулације моста у продужетку Булеvara Европе у Новом Саду

У складу са оглашеним јавним увидом поводом израде Нацрта плана генералне регулације моста у продужетку булеvara Европе у Новом Саду, Невладина организација Свет и Дунав, удружење које остварује циљеве у области заштите животне средине доставља своје примедбе и сугестије, како следи у наставку овог поднеска.

ПРИМЕДБА СЕ ОДНОСИ на:

НЕПОШТОВАЊЕ ПОТПИСАНИХ МЕЂУНАРОДНИХ ДЕКЛАРАЦИЈА, ДИРЕКТВА И ПРОТОКОЛА И НАЦИОНАЛНОГ ЗАКОНА О ВОДАМА, ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ, ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД ЕЛЕМЕНТАРНИХ И ДРУГИХ НЕПОГОДА...

Кључне међународне конвенције и стратегије од значаја за просторни развој и уређење Коридора VII – међународна река Дунав.

У процесу просторног развоја и уређења Коридора VII и интеграције са земљама дунавског слива, Република Србија ће морати да примењује стратешке европске документе, посебно европску политику просторног/територијалног развоја (**Територијална агенда ЕУ до 2020.** године, Водећи принципи за одржив просторни развој европског континента), **Гетеборшку стратегију и стратегију Европа 2020** (Стратегија за мудар, одржив и инклузиван раст, као замена за Лисабонску стратегију), као и бројне споразуме и конвенције (међународне, европске, трансграничне и прекограничне).

У просторно-функционалном смислу, од посебног значаја за Републику Србију у процесу евроинтеграција јесте заједничка свеобухватна стратегија за земље дунавског слива (Стратегија Европске уније за дунавски регион са акционим планом), коју је Европска комисија усвојила децембра 2010. године и међу чијих 11, некако најважнију улогу управо има стуб сарадње који се односи на заштиту животне средине у Подунављу (поновно успостављање и очување квалитета вода; управљање ризицима по животну средину; очување биодиверзитета, предела и квалитета ваздуха и земљишта);

Оквирна директива о водама

Водно законодавство ЕУ је од изузетног значаја не само за државе чланице, већ и за све земље које намеравају да постану чланице ЕУ.

Најважнији акт ЕУ у области вода је Оквирна директива о водама, која је на снази од 22. децембра 2000. године и чија је сврха успостављање оквира за свеобухватну заштиту свих вода, (копнених површинских вода, мешовитих вода, приобалних морских вода и подземних вода) узимајући у обзир природну интеракцију међу њима у квантитативном и

квалитативном смислу, уз примену принципа интегралног управљања водним ресурсима.

Поменута директива значајно место придаје императиву ЕУ у свим законима, а то је учешће јавности у процесима одлучивања. Учешће јавности генерално се може дефинисати као омогућавање људима да утичу на исход планова и радних процеса. То је средство за побољшање доношења одлука, за стварање свести о еколошким питањима и помоћ у повећању прихватања и посвећености предвиђеним плановима.

Иницијативом за заштиту природног мочварног предела са изузетним одликама, јединственог екосистема Каменичке аде, Рибарског полуострва, Шодроша и Дунавца имплементираће се сва три облика учешћа јавности, а то су : Снабдевање информацијама; консултације и активно укључивање.

Путем јавне ФБ групе, непосредним потписивањем текста Иницијативе (у писаном и дигиталном облику) до данас, активно се Иницијативи прикључило више од 16000 грађана, што сведочи о одлучности грађанки и грађана Новог Сада, али и шире, о неопходности заштите поменутог подручја.

Поред националног законодавства, при спровођењу мера заштите и очувања биодиверзитета примењују се и међународне конвенције, које је потписала и наша земља, и то:

- 1) **Конвенција о биодиверзитету - Закон о потврђивању Конвенције о биолошкој разноврсности** ("Службени лист СРЈ - Међународни уговори", број 11/01);
- 2) **Рамсарска конвенција - Уредба о ратификацији Конвенције о мочварама које су од међународног значаја, посебно као пребивалиште птица мочварица** ("Службени лист СФРЈ - Међународни уговори", број 9/77);
- 3) **ЦИТЕС конвенција - Закон о потврђивању Конвенције о међународном промету угрожених врста дивље флоре и фауне** ("Службени лист СРЈ - Међународни уговори", број 11/01);
- 4) **Бернска конвенција - Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта** ("Службени гласник РС - Међународни уговори", број 102/07);
- 5) **Бонска конвенција - Закон о потврђивању Конвенције о очувању миграторних врста дивљих животиња** ("Службени гласник РС - Међународни уговори", број 102/07).

Основни проблеми за очување и заштиту биодиверзитета су: **непридржавање прописаних режима и мера заштите биљног и животињског света, предела и геолошког наслеђа, првенствено због нерационалног коришћења природних ресурса, слаба покривеност планском и урбанистичком документацијом и изражена противправна изградња објеката у заштићеним подручјима, недовољна улагања државе у очување и одрживи развој најрепрезентативнијих подручја и кључних врста биодиверзитета Републике Србије, драстично мењање услова станишта, фрагментација и/или уништавање природних екосистема услед различитих облика антропогеног утицаја, промена намене шумског и пољопривредног земљишта, илегално и/или нестручно сакупљање појединих комерцијалних врста (печурке, лековито биље, итд.), недовољно спровођење прописа од стране надлежних инспекцијских служби, недовољна подршка за држање економски неисплативих примитивних**

раса, врста, сорти и сојева домаћих животиња и гајених биљака у амбијенту сталне модернизације расног и сортног састава, што доводи до смањења разноврсности генетичког материјала у пољопривреди под притиском тржишта.

Стратегијом биолошке разноврсности Републике Србије за период од 2011. до 2018. године ("Службени гласник РС", број 13/11), у којој су усвојени међународни принципи за ову област, утврђени су национални циљеви за очување биолошке разноврсности у Републици Србији.

Водени екосистеми у Републици Србији, а нарочито они који се налазе у северном делу земље, под високим су утицајем биолошких инвазија. Сама река Дунав је део јужног инвазионог коридора Европе, што област чини изузетно битном за праћење, дефинисање програма сузбијања и сузбијање акватичних инвазија. Висок ниво биолошких инвазија у воденим екосистемима већ је потврђен - инвазивне врсте забележене су међу воденим биљкама, бескичмењацима и кичмењацима.

Могу се издвојити следећи вектори интродукције алохтоних врста у водене екосистеме у Републици Србији: спонтано ширење услед климатских промена, микроклиматских промена и промена карактеристика станишта, неадекватно порибљавање, неадекватна биоманипулација, зоохорија, бродски саобраћај, саобраћај мањих пловних објеката, акваристика и транспорт са гајеним биљкама.

Ово је још један у низу многобројних разлога о неопходности заштите поменутог подручја.

Закон о водама – Приобално земљиште

„Службени гласник РС“, бр. 30 од 7. маја 2010, 93 од 28. септембра 2012, 101 од 16. децембра 2016, 95 од 8. децембра 2018, 95 од 8. децембра 2018 - др. закон

Иницијатива се позива на следеће чланове обавезујућег Закона о водама:

Члан 9. Приобално земљиште, у смислу овог закона, јесте појас земљишта непосредно уз корито за велику воду водотока који служи одржавању заштитних објеката и корита за велику воду и обављању других активности које се односе на управљање водама. Ширина појаса приобалног земљишта из става 1. овог члана је: 1) у подручју незаштићеном од поплава до 10 м; 2) у подручју заштићеном од поплава до 50 м (зависно од величине водотока, односно заштитног објекта), рачунајући од ножице насипа према брањеном подручју. Изузетно од става 2. овог члана Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство), а на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине, може да одреди и друкчију ширину приобалног земљишта, ако је то потребно ради: 1) заштите вода, акватичних и приобалних екосистема; 2) уређења вода; 3) заштите добара посебних вредности и капиталних објеката; 4) обављања других послова од општег интереса, у складу са овим законом. Према Закону о водама, у Члану 11 који дефинише одређивање граница водног земљишта, Министарство, а на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине, одређује границе водног земљишта. Водно земљиште из става 1. овог члана уписује се у јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима. Границе водног земљишта уносе се и у просторне (просторни план јединице локалне самоуправе, просторни план подручја посебне намене и регионални просторни план) и урбанистичке планове (план генералне регулације, генерални урбанистички план и план детаљне регулације). Министар ближе прописује начин одређивања граница водног земљишта.

Члан 25, Управљање водама заснива се на 8 начела: 1) начело одрживог развоја - управљање водама мора се одвијати тако да се потребе садашњих генерација задовољавају на начин којим се не угрожава могућност будућих генерација да задовоље своје потребе, односно мора се обезбедити коришћење вода засновано на дугорочној заштити расположивих водних ресурса, по количини и квалитету; 7) начело учешћа јавности - **јавност има право на информације о стању вода и раду надлежних органа у области вода, као и на укључење у процесе припреме и доношења планова управљања водама и контроле њиховог извршења;**

У складу са Законом (Члан 37) захтевамо

За Стратегију, план управљања водама и за посебан план управљања водама обавезна је израда стратешке процене утицаја на животну средину, у складу са прописима којима се уређује заштита животне средине.

Такође, тражимо мишљење Националне конференција за воде!

1. На основу члана 142. став 1. Закона о водама („Службени гласник РС”, број 30/10) и члана 43. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 - исправка, 101/07, 65/08 и 16/11), Влада доноси ОДЛУКУ О ОСНИВАЊУ НАЦИОНАЛНЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА ВОДЕ.

2. Национална конференција, у складу са Законом о водама („Службени гласник РС”, број 30/10), прати реализацију Стратегије управљања водама на територији Републике Србије и плана управљања водама, учествује у јавној расправи у фази припреме плана управљања водама, прати реализацију плана управљања водама на водном подручју, даје предлоге за побољшање учешћа јавности у процесу планирања, доношења одлука и контроле њиховог спровођења, даје предлоге за едукацију јавности о значају воде, о потреби рационализације потрошње воде и заштите воде и улози водних објеката у обезбеђењу услуга.

3. Национална конференција се састоји од представника јединица локалне самоуправе са сваког водног подручја, представника корисника вода и удружења грађана.

Стратегија управљања водама на територији Републике Србије до 2034. године посебно истиче проблематику плавних подручја:

“ Хидроморфна земљишта - карактерише повремено или трајно превлаживање под утицајем површинских и подземних вода у појединачном и/или комбинованом деловању, а допунско влажење узроковано је поплавним водама. Ова су земљишта лоцирана на нижим котима терена, у депресијама лесних, језерских и речних тераса, нарочито у долинама великих река (Дунав, Тиса, Сава, Морава и њихове притоке) Заштита ретких и угрожених врста, као и њихових станишта, представља начин за заустављање стопе опадања биолошке разноврсности у Републици Србији. Правно је регулисана Законом о заштити природе (“Службени гласник РС”, број 14/16) и подзаконским актима која уређују ову област.”

Захтевамо поштовање законске регулативе и подзаконских аката Републике Србије.

НЕПОТПУН ПЛАНСКИ ОСНОВ

У поглављу 1. Основ за израду Плана наводи се следеће:

„Обухваћени простор је планиран за продужетак Булевару Европе и изградњу моста на Дунаву на основу низа генералних планова из претходних деценија, почев од првог

Генералног плана Новог Сада из 1951. године. Услови и смернице за уређење и грађење обухваћеног простора дефинисани су Просторним планом Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/2012) (у даљем тексту: Просторни план), као и Генералним планом града Новог Сада до 2021. године – пречишћен текст („Службени лист Града Новог Сада“, број 39/06) (у даљем тексту: Генерални план).“ (страна 2, трећи пасус)

ПРИМЕДБА 1: У планском основу из набројане документације вишег хијерархијског нивоа изузета је **Уредба о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене међународног водног пута Е 80 – Дунав (Паневропски коридор VII): 14/2015-96** иако су правила уређења и грађења из тог планског документа обавезујућа за све просторне планове чији се обухват налази у зони непосредног заштитног појаса и ширег заштитног појаса коридора водног пута Е80 – Дунав како је и прописано ставом 3 поглавља IV. ПРАВИЛА УПОТРЕБЕ ЗЕМЉИШТА, УРЕЂЕЊА И ГРАЂЕЊА овог акта:

„Правила уређења и грађења су обавезујућа за друге просторне планове подручја посебне намене чији се обухват преклапа са обухватом овог просторног плана и за њихову разраду урбанистичким планом за целине посебне намене или деонице коридора инфраструктурних система који се укрштају са водним путем Дунава на деоницама које су у обухвату непосредног заштитног појаса и ширег заштитног појаса водног пута; и усмеравајућа на преосталом делу подручја Просторног плана (у складу са Смерницама утврђеним у глави V, пододељку 2.1. овог просторног плана). Правила су обавезујућа за усклађивање просторних планова јединица локалне самоуправе и урбанистичких планова на делу простора у обухвату непосредног заштитног појаса и ширег заштитног појаса коридора водног пута Е80 – Дунав, док су усмеравајућа на преосталом делу подручја Просторног плана.”

Уредба о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене међународног водног пута Е 80 – Дунав (Паневропски коридор VII): 14/2015-96 и одредбе које се њом прописују нису садржане у целокупном текстуалном делу Нацрта, чиме се доводи до закључка да приликом израде Нацрта овај обавезујући стратешки документ није ни разматран- чиме је направљен процедурални пропуст којим се доводи у питање усклађеност предвиђеног планског решења са овим хијерархијски вишим планским документом од међународног значаја.

По Уредби о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене међународног водног пута Е 80 – Дунав (Паневропски коридор VII) која је усвојена 2015. године од стране Владе РС јасно стоји и следеће: У склопу активности на спровођењу Конвенције о заштити Дунава, Међународна комисија за заштиту реке Дунав утврдила је декларацију Дунавски слив – реке у срцу Европе (Дунавска декларација, 2004), којом су потврђене међудржавне обавезе на: имплементацији Оквирне директиве о водама (ОДВ) и Директиве о процени и управљању ризицима од поплава (2007), пре свега израдом плана управљања речним сливом и имплементацијом Акционог програма за одрживу заштиту од поплава у сливу Дунава, **измени тренда физичке деградације водених екосистема враћањем секција Дунава и његових притока у природно стање (обновом поплавних подручја, поновним повезивањем влажних и ретензионих подручја и минимизирањем утицаја нових пројеката на физичку деградацију екосистема)**; заштити, очувању и обнови биолошке разноврсности и различитих станишта (посебно ретких и угрожених врста) и јединственог екосистема Делте Дунава

Непотпуна документациона основа:

Четвртим пасусом поглавља 1. Основ за израду Плана наводи се следеће: „Документацију од значаја за израду Плана поред наведеног Генералног плана су и планови генералне регулације у окружењу, претходна планска документација, достављени услови од надлежних институција као и студије и анализе релевантне за обухваћени простор...”

Наводи о документацији која је разматрана приликом израде Нацрта плана нису у потпуности поткрепљени листом документације на које се обрађивач позива. Тврдња да су разматрани

планови генералне регулације у окружењу и претходна планска документација требала би обухватати и податке о томе који су планови у питању. Такође, спроведене студије и анализе наведене су само делимично, док надлежне институције које су доставиле услове- нису наведене уопште.

У складу са претходно наведеним примедбама сматрамо да је непотпуним приказом документационе основе повређен члан 28 Правилника о садржини, начину и поступку израде докумената просторног и урбанистичког планирања ("Сл. гласник РС", бр. 32/2019) којим се одређује садржај документационе основе планских докумената и то по тачкама:

- 1) Изводе из планских докумената вишег реда, односно ширег подручја и друге развојне документације
- 2) Списак коришћене документације за израду планског документа (планска, техничка, развојна и друга документација) и по потреби извод из коришћене документације
- 3) Прибављене податке и услове за израду планског документа
- 4) Радне материјале и елаборате по појединим областима на основу којих је урађена синтеза (елаборат о зонама санитарне заштите, инжењерскогеолошки-геотехнички елаборати, елаборати о потенцијалима и ограничењима коришћења, уређења и заштите и сл.)
- 5) Мишљења надлежних органа и институција
- 6) Доступној документацији недостаје и следеће:
Студија о економској оправданости,
Студија о хидробиолошкој разноврсности угроженог подручја.**

ИЗОСТАВЉЕН ОДНОС ПОСТОЈЕЋЕГ И ПЛАНИРАНОГ СТАЊА

Првим пасусом поглавља 5. Опис постојећег стања наводи се следеће: Обухваћени простор је данас у највећем делу неизграђени простор осим у делу Улице Симе Матавуља и западног дела на којем се налази касарна Војске Србије „Александар Берич.“

Будући да се предмет израде Нацрта односи на простор у коме се планира интензивна саобраћајница са свом пратећом инфраструктуром која ће битно утицати на све аспекте просторног развоја и квалитета живота становника и других актера у простору који се граничи са планским обухватом- приказом постојећег стања требало би узети у разматрање и такве зоне. С тим у вези- тврдња да је већи део планског обухвата неизграђен није основана, будући да је изузев дела планског обухвата над коритом и уским делом приобалног појаса реке Дунав настањено подручје са незанемарљивим капацитетом стамбених објеката и објеката других намена. Опис постојећег стања такође не садржи било какве податке о реду или бонитету саобраћајница као ни постојећој намени и билансу површина.

Другим пасусом поглавља 6.1. Инжењерско-геолошки и природни услови наводи се следеће: Терен неповољан за градњу налази се на самом почетку трасе око Булевару Европе и Булевару Патријарха Павла. Овај терен је неповољан за градњу због постојећих високих и новоизграђених високих објеката који нису предвиђени за рушење. Такође терен уз леву и десну обалу Дунава је окарактерисан као неповољан због стрмих обала. Сложеност градње овде се огледа у стрмим косинама на обали које захтевају високе насипе и додатну стабилизацију тла због дејства воде.

02.марта 2021. године поднета је Иницијатива о заштити Дунавца, Каменичке аде, Шодроша и Рибарског полуострва надлежној институцији Покрајинском заводу за

заштиту природе, као и управама града Новог Сада. Док се не заврши процес оцењивања, тачније категоризације степена заштите, предлагемо одлагање доношења одлука у вези са реализацијом градње моста.

Текстуалним делом Нацрта плана биланс површина планског решења представљен је поглављем 1.2. Нумерички показатељи у оквиру којег су насумице побројане врсте површина јавних намена за које је уписана и одговарајућа површина изражена у хектарима: саобраћајне површине (16,30 ha) водене површине (3,10 ha) одбрамбени насип (0,38 ha) уређене зелене површине (0,33 ha) црпна станица (0,39 ha.)

Изостављањем релевантних података о постојећем стању, заинтересованој јавности се ускраћује могућност разумевања обима и начина будуће трансформације простора предвиђене планским решењем, а самим тим и могућности упућивања адекватних примедби и коментара. Надовезујући се на претходну констатацију, скрећемо пажњу да ни графички приказ постојећих намена површина са уцртаном границом плана није приложен као део елабората за јавни увид у Нацрт.

Границе водних површина унутар и у непосредном окружењу планског обухвата уцртане су врло неуредним изломљеним линијама како на самој катастарској подлози- тако и унутар планског обухвата. За разлику од реке Дунав чији је водоток адекватно представљен шрафуром унутар и ван граница планског обухвата- тако и са осталим воденим површинама попут рукавца Шодрош и планиране међународне Марине- није случај. На графичком приказу уочава се и преклапање одређених шрафура- плава боја чија нијанса говори да је реч о марини- и саћаста зелена шрафура која се не налази у легенди намене земљишта. Сви наводи из ове примедбе могу се уочити у следећем изводу из графичког прилога Нацрта достављеном као део елабората за јавни увид:

Слика 1: Извод из графичког прилога Нацрта- План намене земљишта, саобраћаја, нивелације и регулације

УГРОЖЕНОСТ ОДБРАМБЕНОГ НАСИПА ЗА ЗАШТИТУ ОД ПОПЛАВА

Унутар поглавља 3.1 Саобраћајна инфраструктура налази се потпоглавље Мост на Дунаву дужине око 1,5 km (на km 1259+430 реке Дунав) у којем првим пасусом наводи следеће: У Плану су дефинисани само оквирни положаји стубова моста. У зони паралелних саобраћајница на површини терена стубови треба да буду распоређени тако да не ометају саобраћај на истим. У овом случају распони треба да се крећу од 30 до 45 m у зависности од расположивог простора. Стубови у кружним раскрсницама треба да се налазе у центру кружног

острва или симетрично у односу на центар круга. Тачан положај стубова ће бити дефинисан пројектном документацијом, а у складу са правилима грађења из овог плана.

Унутар поглавља 9.2. Правила за реализацију водне инфраструктуре налази се потпоглавље Услови за зону насипа прве одбрамбене линије у којем се наводи следеће:

У појасу ширине 10 m до 30 m од ножице насипа према брањеном подручју, не могу се градити надземни и подземни објекти, постављати ограде, копати бунари, ровови и канали, нити изводити било какве друге радње које би могле штетно утицати на насип и умањити сигурност насипа као заштитног објекта.

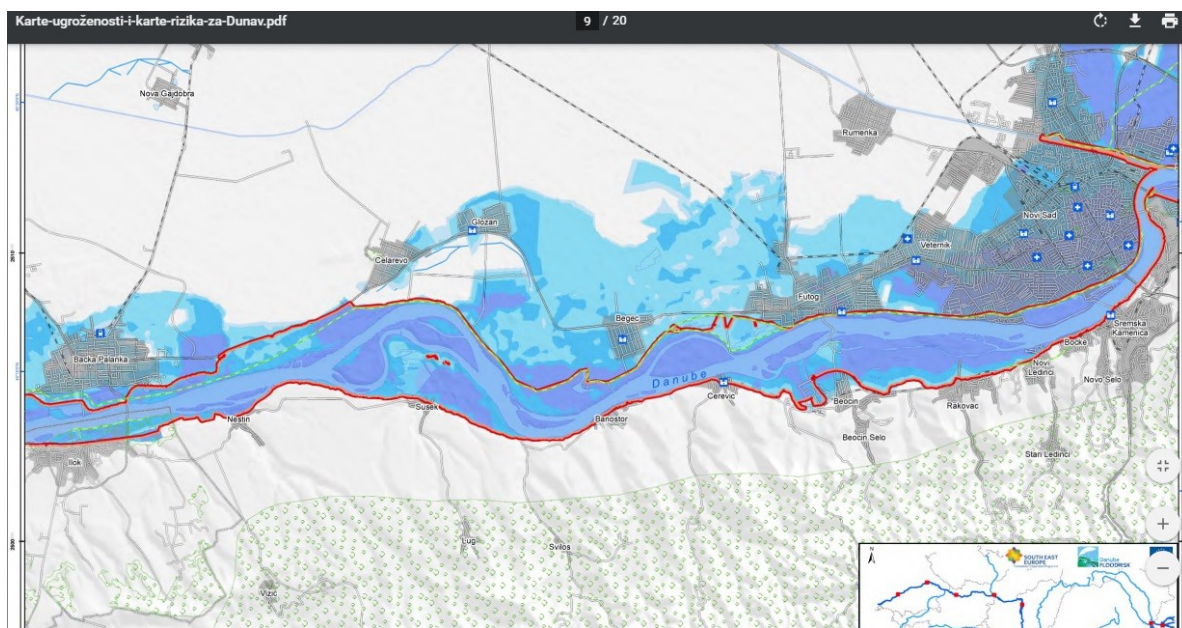
Нарушавање постојећег стања имајући у виду НАСИП може се третирати као изазивање опште опасности, за грађане, за имовину и за живи свет назначеног подручја.

Пројекат „Danube Floodrisk“ представља значајан допринос имплементацији Европске перспективе просторног развоја (ЕСДП), Дунавске стратегије и политике ЕУ у области заштите од поплава. У септембру 2007. године, након разорне поплаве Дунава 2006. године, Министарство животне средине и управљања водама Румуније је покренуло међународни пројекат „Данубе ФЛООДРИСК“. Свака подунавска земља је промовисала сарадњу институција надлежних за просторно планирање и заштиту вода у сливу реке Дунав. Од тада, 19 институција из Аустрије, Словачке, Мађарске, Румуније, Бугарске, Италије, Србије и Хрватске раде на пројекту као партнери, док су се 4 институције (3 из Немачке и ИЦПДР) придружиле као посматрачи.

Циљеви пројекта су били:

- израда карата угрожености од поплава на основу усаглашене методологије,
- трансформација ових карата у карте ризика од поплава,
- карата угрожености и ризика од поплава за одређена пилот подручја ради подршке заинтересованим странама у процесу одлучивања на локалном/ регионалном нивоу,
- подршка при одлучивању о развојним и инфраструктурним пројектима.

Основни циљ овог Атласа је подизање свести становништва али и доносиоца одлука о изложености поплавама и пратећим ризицима. Посебан значај се ставља на важности очувања плавних површина (инундационих подручја). „Danube Floodrisk“ је пројекат финансиран из СЕЕ програма Европске уније.

Слика: Мапа ризика од поплава на територији града Новог Сада.

Град Нови Сад до катастрофе 1965. године, када је водостај Дунава био невероватних 778 центиметара, готово и није имао одбрану од поплава. Након тога саграђен је насип за одбрану од стогодишњих вода, који је временом постао и најпопуларније новосадско шеталиште – Кеј.

Изградња и одржавање насипа требало би да буде приоритет, као што и јесте у великој већини европских земаља, наиме услед евидентних климатских промена за очекивати су веће падавине и јачи бујични токови, те се у том смислу дуж Дунава насипи ојачавају, подижу и проширују. Оправдан страх постоји код Новосађана да би се изградњом овог моста нарушило постојеће стање одбрамбеног насипа (које и овако није у сјајној форми).

Иако се Нацртом наводи да ће тачан положај стубова бити одређен пројектном документацијом а у складу са правилима грађења дефинисаних Нацртом, на основу дефинисаних распона стубова закључује се да ће се одређен број стубова наћи на самој граници или унутар зоне одбрамбене линије „Нови Сад- Бегеч“.

Како се наводи и у самом Нацрту у поглављу 3.1. Саобраћајна инфраструктура, потпоглавље Одбрана од поплава: Саставним делом насипа за одбрану од поплава сматра се заштитни појас са шумом и заштитним зеленилом (заштитне шуме) у инундационом – небрањеном подручју, у ширини 50 m поред насипа. Када узмемо у обзир овај податак- евидентно је да ће се стубови конструкције моста наћи унутар ове зоне, што је сценарио који би требао бити избегнут у циљу смањења ризика угрожавања одбрамбеног насипа од поплава приликом извођења радова и касније након завршетка процеса изградње.

Чак се и на самом графичком прилогу уз елаборат за рани јавни увид Нацрта- План намене земљишта, саобраћаја, нивелације и регулације јасно потврђују наводи изнети овом примедбом, будући да је оријентациони положај стубова према брањеној зони смештен дуж саме границе заштитног појаса насипа од 0 до 10m, док је оријентациони положај стубова у небрањеној зони смештен унутар самог заштитног појаса. Видети: Извод из графичког прилога Нацрта- План намене земљишта, саобраћаја, нивелације и регулације.

Слика 2: Извод из графичког прилога Нацрта- План намене земљишта, саобраћаја, нивелације и регулације⁴.

НЕДОВОЉНО ОБРАЂЕНЕ МЕРЕ О УСЛОВИМА ЗАШТИТЕ ОД ЕЛЕМЕНТАРНИХ НЕПОГОДА

Поглављем 7.2 Мере и услови заштите од елементарних непогода и других несрећа наводи се: У циљу заштите грађевинских објеката и осталих садржаја у простору, при њиховом пројектовању и извођењу потребно је узети у обзир меродавне параметре, који се односе на заштиту од елементарних непогода (врста и количина атмосферских падавина, дебљина снежног покривача, јачина ветра, погодност терена за изградњу, висина подземних вода и сл.).

Закон о заштити од елементарних и других већих непогода ("Сл. гласник СРС", бр. 20/77, 24/85, 27/85, 6/89 и 52/89 и "Сл. гласник РС", бр. 53/93, 67/93 и 48/94) чланом 2 истиче шта се све у смислу овог закона подразумева под елементарном и другом непогодом: земљотрес; поплава; бујица; атмосферска непогода; суша; снежни нанос и лавина; нагомилавање леда на водотоку; одроњавање и клизање земљишта; пожар; експлозија, неконтролисано ослобађање, изливање или растурање штетних гасовитих, течних или чврстих хемијских и радиоактивних материја; саобраћајна незгода; рушење бране на водотоку; епидемија заразних болести, сточних заразних болести и биљних болести и појава штеточина; и сличне појаве већих размера које могу да угрозе здравље и животе људи или да проузрокују штету већег обима.

Појаве попут поплаве, бујице, нагомилавања леда на водотоку, саобраћајне незгоде и рушење бране на водотоку – у потпуности су изостављене из овог дела Нацрта. Сматрамо да је овакав садржај непотпун и непримерен планским документом којим се уређује простор који обухвата плавно подручје са насипом за одбраном од поплава.

ЗАНЕМАРИВАЊЕ ШТЕТНОГ УТИЦАЈА ПО ЖИВОТНУ СРЕДИНУ:

Поглављем 6.2. Услови и мере заштите животне средине

С обзиром на то да планско решење подразумева изградњу потпуно нових саобраћајница и моста, очекује се повећање саобраћајног оптерећење, а самим тим и повећање концентрације издувних гасова у зони планираног инфраструктурног објекта. Имајући у виду да се зона планираног моста налази поред и преко (Каменичке аде, Шодроша и делом Дунавца) и реке Дунав, очекује се да се издувни гасови неће задржавати само у зони моста због утицаја ветрова и ваздушних струјања, а о својеврсном екоциду строго заштићених и заштићених врста да не говоримо, јер по Нацрту мост је планирано да сече еколошки коридор, чиме ће се директно угрозити опстанак више од 200 строго заштићених, заштићених и угрожених врста.

Председавајућа НВО Свет и Дунав
Даниела Стојковић Јовановић